

POSTANOWIENIE
o umorzeniu śledztwa

Warszawa, dnia 14 czerwca 2010 r.

Prokurator Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Warszawie – ppłk mgr Andrzej FICOŃ – po rozpatrzeniu akt śledztwa Po. Śl. 27/03 przeciwko gen. bryg. w st. spocz. Konstantemu MALEJCZYKOWI s. Kazimierza i kontradm. w st. spocz. Kazimierzowi GŁOWACKIEMU s. Lucjana, podejrzanym o popełnienie czynu określonego w art. 231 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

postanowił :

1. na zasadzie art. 322 § 1 kpk i art. 17 § 1 pkt 2 kpk – umorzyć śledztwo przeciwko :

1) gen. bryg. w st. spocz. Konstantemu MALEJCZYKOWI s. Kazimierza, podejrzanemu o to, że :

w okresie od 1993 r. do 1996 r. w Warszawie, jako funkcjonariusz publiczny – Szef Zarządu Wywiadu Wojskowego, a następnie Szef Wojskowych Służb Informacyjnych, działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych przez firmę PHZ „STEO”, systematycznie przekraczał posiadane uprawnienia służbowe, bądź niedopełniał obowiązków przypisanych wymienionym funkcjom publicznym, co umożliwiło bezprawne zbycie przez firmę PHZ „STEO” do obywateli estońskich, nie posiadających zezwolenia na dokonywanie importu uzbrojenia, następującej broni i amunicji :

- w dniu 24 maja 1994 r. – 1.600 szt. z 2.000 szt. pistoletów TT, o łącznej wartości 96.000 USD,

- w dniu 11 sierpnia 1995 r. – 2.000 szt. pistoletów TT oraz 1.000.440 szt. amunicji kal. 7,62 mm, o łącznej wartości 195.033 USD.

- w dniu 13 października 1995 r. – 2.000 szt. pistoletów maszynowych PPS – 43, o łącznej wartości 150.00 USD,

- w dniu 2 marca 1996 r. – 3.000 szt. pistoletów TT, o łącznej wartości 180.000 USD, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

2) **kontradm. w st. spocz. Kazimierzowi Marianowi GŁOWACKIEMU** | 2
s. Lucjana, podejrzanemu o to, że :

w okresie od 1993 r. do 1997 r. w Warszawie, jako funkcjonariusz publiczny – Szef Zarządu Kontrwywiadu Wojskowego Wojskowych Służb Informacyjnych, a następnie Szef Wojskowych Służb Informacyjnych, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych przez firmę PHZ „STEO” , systematycznie przekraczał uprawnienia służbowe, bądź niedopełniał obowiązków przypisanych wymienionym funkcjom publicznym, co umożliwiło bezprawne zbycie przez firmę PHZ „STEO” do obywateli estońskich, nie posiadających zezwolenia na dokonywanie importu uzbrojenia, następującej broni :

- w dniu 24 maja 1994 r. – 1.600 szt. z 2.000 szt. pistoletów TT, o łącznej wartości 96.000 USD,

- w dniu 20 lipca 1996 r. – 1.600 szt. pistoletów TT, o łącznej wartości 64.000 USD, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

2. na zasadzie art. 322 § 1 kpk i art. 17 § 1 pkt 2 kpk – umorzyć śledztwo w części dotyczącej:

1) przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego - Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych, działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , poprzez wyrażenie zgody, w dniu 7 października 1993r. w Warszawie, na realizację przedsięwzięć związanych ze sprzedażą uzbrojenia

przez Zarząd Wywiadu Wojskowego WSI, za pośrednictwem firmy „STEO”, oraz wyrażenie zgody, w dniu 9 listopada 1993r. w Warszawie, na udzielenie pomocy, przez żołnierza Zarządu Kontrwywiadu Wojskowego WSI, wyżej wymienionej firmie, w uzyskaniu jednorazowej koncesji na realizację transakcji sprzedaży, Ministerstwu Obrony Republiki Łotewskiej, używanego sprzętu wojskowego i amunicji, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 2 kk w zw. z art. 12 kk
w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

2) przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego – Zastępcę Szefa Oddziału 6 Zarządu Kontrwywiadu Wojskowego WSI, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wydanie polecenia, w dniu 9 listopada 1993r. w Warszawie, żołnierzowi z podległego Oddziału, podjęcia czynności zmierzających do uzyskania jednorazowej koncesji, dla firmy PHZ „STEO”, na realizację transakcji sprzedaży, Ministerstwu Obrony Republiki Łotewskiej, używanego sprzętu wojskowego i amunicji, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

3) przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego – żołnierza z Oddziału 6 Zarządu Kontrwywiadu Wojskowego WSI, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wystąpienie z pisemnym wnioskiem, w dniu 18 listopada 1993r. w Warszawie, do Ministra Spraw Wewnętrznych poprzez Departament Administracyjny MSW, z upoważnienia współwłaściciela firmy PHZ „STEO”, o wydanie koncesji wymienionemu podmiotowi gospodarczemu, na obrót bronią niekatalogowaną, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

4) niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariusza publicznego – żołnierza z Oddziału 6 Zarządu Kontrwywiadu Wojskowego WSI, działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w okresie od maja 1994r. do lipca 1996r. w Warszawie poprzez niewłaściwe realizowanie zadań z zakresu monitorowania obrotu specjalnego, w wyniku czego właściciel firmy PHZ „STEO” działając wspólnie z innymi osobami, zbył niezgodnie z obowiązującymi przepisami, w niżej wymienionych dniach, następującą broń i amunicję, którą wyeksportowano do łotewskiej firmy „ANREX” :

- w dniu 24 maja 1994r. – 2.000 sztuk pistoletów TT,
 - w dniu 11 sierpnia 1995r. – 2.000 sztuk pistoletów TT oraz 1.000.440 sztuk amunicji kal. 7,62 mm,
 - w dniu 13 października 1995r. – 2.000 sztuk pistoletów maszynowych PPS – 43,
 - w dniu 02 marca 1996r. – 3.000 sztuk pistoletów TT,
 - w dniu 20 lipca 1996r. – 1.600 sztuk pistoletów TT,
- a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynów określonych w art. 231 § 2 kk w zw. z art. 12 kk
w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyny te nie zawierają znamion czynu zabronionego,

5) przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego - Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych, poprzez wyrażenie zgody, w marcu 1993r. w Warszawie Szefowi Zarządu Wywiadu Wojskowego WSI, na dokonanie zakupu sprzętu komputerowego za pośrednictwem firmy PHZ „STEO”, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

6) przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego – Szefa Zarządu Wywiadu Wojskowego WSI, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez zlecenie , w marcu 1993r. w Warszawie, firmie PHZ „STEO”, dokonania zakupu sprzętu komputerowego, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

7) niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego – Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w lutym 1992r. w Warszawie, poprzez niewłaściwe sprawowanie nadzoru służbowego przy realizacji zadań z zakresu monitorowania obrotu specjalnego, w wyniku czego firma PHU „CENREX” w dniu 29 lutego 1992r. zbyła niezgodnie z obowiązującymi przepisami broń i amunicję, wymienioną w fakturze „pro forma” z dnia 25 lutego 1992r. do kontraktu nr 96633/2/0010/E zawartego pomiędzy wyżej wymienioną firmą a Ministerstwem Obrony Republiki Jemenu, tj. 4.000 sztuk pistoletów TT, 4.000 sztuk pistoletów maszynowych PPS – 43, 500 sztuk granatników RPG –2, 10 sztuk karabinków strzelca wyborowego SWD i 13.000.000 sztuk amunicji kal. 7,62 mm, na kwotę 1.670.500 USD, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

8) niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego – Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych, działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w okresie od czerwca do sierpnia 1992r. w Warszawie, poprzez niewłaściwe sprawowanie nadzoru służbowego przy realizacji zadań z zakresu monitorowania obrotu specjalnego, w wyniku czego firma PHU „CENREX” zbyła niezgodnie z obowiązującymi przepisami, w niżej wymienionych dniach, następującą broń i amunicję:

- w dniu 10 czerwca 1992r. wymienioną w fakturze „pro forma” z dnia 9 czerwca 1992r. do kontraktu nr 96633/2/0020/E zawartego pomiędzy wyżej wymienioną firmą a Ministerstwem Obrony Republiki Łotewskiej, tj. 40 sztuk pistoletów TT, 1.000 sztuk pistoletów maszynowych PPS - 43, 301 sztuk karabinków AK-47, 30 sztuk karabinków maszynowych RPD, 1.600 sztuk granatników RPG –2, 1.000 sztuk granatów ręcznych, 3.450.000 sztuk amunicji kal. 7,62 mm i 9.000 sztuk pocisków moździerzowych, na kwotę 619,197 USD.

- w dniu 31 sierpnia 1992r. wymienioną w fakturach z dnia 28 sierpnia 1992r. do kontraktów nr 96633/2/0020/002 i nr 96633/2/0026/001 zawartych pomiędzy wyżej wymienioną firmą a Ministerstwem Obrony Republiki Łotewskiej , tj. 100 sztuk karabinków AK-47, 100 sztuk pistoletów „TAURUS”, 18.000.000 sztuk amunicji kal. 7,62 mm i 50.000 sztuk amunicji kal. 9 mm, na kwotę 949.700 USD, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynów określonych w art. 231 § 2 kk w zw. z art. 12 kk
w zw. z art. 4 § 1 kk,

- **uwagi na stwierdzenie, że czyny te nie zawierają znamion czynu zabronionego,**

9) niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego – Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych , działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w okresie od maja 1994r. do września 1995r. w Warszawie, poprzez niewłaściwe sprawowanie nadzoru służbowego przy realizacji zadań z zakresu monitorowania obrotu specjalnego, w wyniku czego firma PHU „CENREX” zbyła niezgodnie z obowiązującymi przepisami, w niżej wymienionych dniach, następującą broń i amunicję, którą wyeksportowano do estońskiej firmy „ARGUSTE” :

- w dniu 13 maja 1994r. – 2.000 sztuk pistoletów TT i 50.400 sztuk amunicji kal. 7,62 mm,
 - dniu 30 maja 1994r. – 2.000 sztuk pistoletów TT,
 - w dniu 12 sierpnia 1994r. – 2.000 sztuk pistoletów TT,
 - w dniu 30 sierpnia 1994r. – 2.000 sztuk pistoletów TT,
 - w dniu 21 września 1994r. – 2.000 sztuk pistoletów TT i 5.040 sztuk amunicji kal. 7,62 mm ,
 - w dniu 14 października 1994r. – 2.000 sztuk pistoletów TT,
 - w dniu 8 września 1995r. – 1.690 sztuk pistoletów TT,
- a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynów określonych w art. 231 § 2 kk w zw. z art. 12 kk
w zw. z art. 4 § 1 kk,

- **uwagi na stwierdzenie, że czyny te nie zawierają znamion czynu zabronionego,**

10) niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego – żołnierza z Zarządu Kontrwywiadu Wojskowego WSI, w maju 1992r. w Warszawie, poprzez nie podjęcie czynności, nakazanych wewnętrznymi przepisami regulującymi zasady pracy wymienionego Zarządu, po uzyskaniu w dniu 27 maja 1992r. informacji uzasadniających podejrzenie co do bezprawnego pozbycia sprzętu wojskowego przez firmę „CENREX”, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

11) niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariusza publicznego – żołnierza z Zarządu Kontrwywiadu Wojskowego WSI, w pierwszym kwartale 1994r. w Warszawie, poprzez nie podjęcie czynności, nakazanych wewnętrznymi przepisami regulującymi zasady pracy wymienionego Zarządu, po uzyskaniu informacji uzasadniających podejrzenie co do bezprawnego pozbycia pistoletów TT w dniach 25 stycznia oraz 4 lutego 1994r. przez firmę PHU „CENREX”, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

12) usiłowania wyłudzenia poświadczenia nieprawdy przez żołnierza z Oddziału 6 Zarządu Kontrwywiadu Wojskowego WSI, w dniu 18 listopada 1993r. w Warszawie, poprzez wprowadzenie w błąd funkcjonariusza publicznego – Wicedyrektora Departamentu Administracyjnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, upoważnionego do wystawienia dokumentu,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 11 § 1 d. kk w zw. z art. 267 d.kk
w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

13) niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego – żołnierza z Oddziału 6 Zarządu Kontrwywiadu Wojskowego WSI, w dniach 15 – 16 listopada 1993r. w Warszawie, poprzez nie zarejestrowanie w urządzeniu ewidencyjnym

dokumentów niejawnych, drugiego egzemplarza pisma o klauzuli „tajne” nr 01336/K/93, oraz przekazanie, poza obiegiem kancelarii tajnej, bez pokwitowania, pierwszego egzemplarza wymienionego pisma adresatowi – Dyrektorowi Centralnego Zarządu Inżynierii Ministerstwa Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

14) niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego – Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych, w maju 1994r. w Warszawie poprzez nie podjęcie czynności, nakazanych prawem, po otrzymaniu informacji uzasadniających podejrzenie co do bezprawnego zbycia 2.420 sztuk pistoletów TT przez polską firmę, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

15) niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego – żołnierza z Oddziału 6 Zarządu Kontrwywiadu Wojskowego WSI, w maju 1994r. w Warszawie, poprzez nie podjęcie czynności, nakazanych wewnętrznymi przepisami regulującymi zasady pracy wymienionego Zarządu, po otrzymaniu informacji uzasadniających podejrzenie co do bezprawnego zbycia 2.420 sztuk pistoletów TT przez polską firmę, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

16) niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego – żołnierza z Oddziału 6 Zarządu Kontrwywiadu Wojskowego WSI, w sierpniu 1996r. w Warszawie, poprzez nie podjęcie czynności, nakazanych wewnętrznymi przepisami regulującymi zasady pracy wymienionego Zarządu, po otrzymaniu informacji uzasadniających podejrzenie co do bezprawnego zbycia 1.600 sztuk pistoletów TT przez firmę PHZ „STEO”, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego.

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

17) niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego – Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych, w październiku 1996r. w Warszawie, poprzez nie zarejestrowanie w urzędzeniu ewidencyjnym dokumentów niejawnych, meldunku z dnia 7 października 1996r. do Ministra Obrony Narodowej, opatrzonego klauzulą „tajne”, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

18) niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego - żołnierza z Oddziału 6 Zarządu Kontrwywiadu Wojskowego WSI, w okresie od listopada 1993r. do kwietnia 1998r. w Warszawie, poprzez niezgodne z przepisami, prowadzenie dokumentacji z przebiegu czynności służbowych realizowanych z zakresu monitorowania obrotu specjalnego, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynów określonych w art. 231 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyny te nie zawierają znamion czynu zabronionego,

19) niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego – Szefa Oddziału 2 Zarządu Wywiadu Wojskowego WSI, w grudniu 1993r. w Warszawie, poprzez niezgodne z przepisami, zarejestrowanie dokumentów związanych ze sprzedażą, Ministerstwu Obrony Republiki Łotewskiej, używanego sprzętu wojskowego i amunicji, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

20) niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego – Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych, w bliżej nieustalonym dniu w okresie marzec 1994 r. - kwiecień 1995r. w Warszawie. poprzez nie zarejestrowanie w urzędzeniu ewidencyjnym dokumentów niejawnych, meldunku do Szefa Sztabu Generalnego WP, opatrzonego klauzulą „tajne”, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego.

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk.

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

21) niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych – byłych prokuratorów z Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Warszawie, w okresie od 4 maja do 29 września 2000r., poprzez niewłaściwe prowadzenie oraz sprawowanie nadzoru służbowego nad postępowaniem karnym o sygn. akt Po. Śl. 6/00, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego.

tj. w sprawie czynów określonych w art. 231 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyny te nie zawierają znamion czynu zabronionego,

22) niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego – Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych, w okresie październik 2002r. – lipiec 2003r. w Warszawie, poprzez przekazanie niepełnej dokumentacji i odmówienie przekazania dalszych materiałów niezbędnych do prac Komisji do Spraw Służb Specjalnych Sejmu RP, wyjaśniającej sprawę działalności Wojskowych Służb Informacyjnych w obszarze obrotu specjalnego, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

23) przekroczenia w okresie od sierpnia 1996 r. do bliżej nieustalonego dnia 2006 r. ¹/₂ nie później niż do 30 września 2006 r., na terenie Polski oraz poza granicami kraju, swoich uprawnień związanych z monitorowaniem obrotu specjalnego oraz osłoną polskiego przemysłu zbrojeniowego przez działających w celu osiągnięcia korzyści majątkowej żołnierzy z Wojskowych Służb Informacyjnych i działania w ten sposób na szkodę interesu publicznego.

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 2 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

3. na zasadzie art. 322 § 1 kpk i art. 17 § 1 pkt. 1 kpk – umorzyć śledztwo w części dotyczącej:

1) przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego – Szefa Zarządu Wywiadu Wojskowego WSI, a następnie Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych, w okresie od października 1993r. do grudnia 1995r. w Warszawie, poprzez pozyskiwanie środków finansowych, pochodzących z eksportu broni i amunicji prowadzonego przez polskie firmy handlowe, na rzecz kampanii wyborczej Prezydenta RP dla jednego z kandydatów na prezydenta, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czynu nie popełniono,

2) usunięcia 144 dokumentów – arkuszy z teczki personalnej, w dniu 24 października 1991r. w Warszawie, przez żołnierza z Zarządu II Sztabu Generalnego WP, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 276 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czynu nie popełniono,

3) zniszczenia dokumentu przez Szefa Zarządu Wywiadu Wojskowego WSI, w listopadzie 1993r. w Warszawie, w postaci meldunku do Ministra Obrony Narodowej, w sprawie możliwości sprzedaży, Ministerstwu Obrony Republiki Łotewskiej, używanego sprzętu wojskowego i amunicji, którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 276 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czynu nie popełniono,

4) udziału żołnierzy Wojskowych Służb Informacyjnych i współpracowników Wojskowych Służb Informacyjnych, w okresie od początku lat 90 – tych do bliżej

nieustalonego dnia 2006 r., nie później niż do 30 września 2006 r., na terenie Polski i poza granicami kraju, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw związanych z obrotem specjalnym,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 258 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że czynu nie popełniono,

4. na zasadzie art. 322 § 1 kpk i art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 101 § 1 pkt 3 kk w zw. z art. 15 p.w.kk – umorzyć śledztwo w części dotyczącej:

1) przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego – żołnierza ze Sztabu Generalnego WP, w bliżej nieustalonym dniu w okresie marzec 1994r. – kwiecień 1995r. w Warszawie, poprzez skserowanie, wbrew przepisom ustawy z dnia 14 grudnia 1982r. „o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej”, dokumentu niejawnego o klauzuli „tajne” w postaci meldunku Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych do Szefa Sztabu Generalnego WP, zawierającego informacje stanowiące tajemnicę państwową, a tym samym działania na szkodę interesu publicznego,

tj. w sprawie czynu określonego w art. 231 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk,

- z uwagi na stwierdzenie, że nastąpiło przedawnienie karalności,

5. na zasadzie art. 323 § 1 kpk w zw. z art. 230 § 2 kpk – po uprawomocnieniu się niniejszego postanowienia dowód rzeczowy w postaci zbioru ściśle tajnych dokumentów – teczki nr 0065/SOR – na 404 ark., przekazanego do Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Warszawie za pismem nr B/00 – 212 z dnia 24 października 2003 r. przez WSI, zwrócić Służbie Kontroli Nadzoru Wojskowego w Warszawie.

NACZELNIK
WYDZIAŁU PREZYDIALNEGO
PROKURATOR
Wojskowej Prokuratury Okręgowej
w Warszawie

ppk mgr Andrzej FICOŃ

Uzasadnienie niniejszego postanowienia, z uwagi na zawarte w nim informacje stanowiące tajemnicę państwową, jest niejawne. Na mocy art. 98 § 2 kpk odroczone sporządzenie uzasadnienia postanowienia do dnia 21 czerwca 2010 r.

Pouczenie:

Na niniejsze postanowienie w całości pokrzywdzonymu – Ministrowi Obrony Narodowej oraz podejrzanym: gen. bryg. w st. spocz. Konstantemu MALEJCZYKOWI i

jego obrońcy – adw. Czesławowi JAWORSKIEMU - w zakresie pkt. 1 ppkt. 1 i pkt. 5 oraz kontradm. w st. spocz. Kazimierzowi GŁOWACKIEMU i jego obrońcy – adw. Andrzejowi URBAŃSKIEMU - w zakresie pkt. 1 ppkt. 2 i pkt. 5, a także Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego - w zakresie pkt. 5, przysługuje prawo złożenia zażalenia do Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie w terminie 7 dni od daty otrzymania kopii postanowienia.

Zażalenie wnosi się za pośrednictwem Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Warszawie, ul. Nowowiejska 26 „B”. Zażalenie złożone po terminie jest bezskuteczne (art. 306 § 1 kpk w zw. z art. 465 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 460 kpk w zw. z art. art. 122 § 1 i 2 kpk).

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub je uchylić i sprawę przekazać prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności, bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk).

Jeżeli prokurator nadał nie znajduje podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wydaje ponownie postanowienie o umorzeniu postępowania. Wówczas pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 kpk, może samodzielnie wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie jednego miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu.

Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż od rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

Wymienionym służy nadto prawo przejrzania materiałów akt śledztwa, w tym zapoznania się z niejawnym uzasadnieniem niniejszego postanowienia o umorzeniu postępowania, znajdujących się w kancelarii tajnej Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Warszawie, ul. Nowowiejska 26 „B”.

Zarządzenie:

Na zasadzie art. 100 § 2 kpk w zw. z art. 106 kpk kopię sentencji postanowienia doręczyć:

- pokrzywdzonemu: Ministrowi Obrony Narodowej – za z.p.o.,
- podejrzanemu: gen. bryg. w st. spocz. Konstantemu MALEJCZYKOWI – za z.p.o.,
- obrońcy w/w podejrzanego: adw. Czesławowi JAWORSKIEMU – za z.p.o.,
- podejrzanemu: kontradm. w st. spocz. Kazimierzowi GŁOWACKIEMU – za z.p.o.,
- obrońcy w/w podejrzanego: adw. Andrzejowi URBAŃSKIEMU – za z.p.o.,
- Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego – za z.p.o.

NACZELNIK
WYDZIAŁU PREZYDIALNEGO
PROKURATOR
Wojskowej Prokuratury Okręgowej
w Warszawie

ppk mgr Andrzej FICHO